

بِلَّا فِيْكُورَا

ياسمينا رضا

مترجم:

بهروز سرو علیشاهی

۱۳۹۹

توضیح مترجم:

بِلَالِنِيْكُورَا bella figura به زبان ایتالیایی است. در برگردان فارسی می‌تواند صورت زیبا یا فرم زیبا و یا تصویر زیبا ترجمه شود. اما از آنجایی که خود نویسنده- یاسمینا رضا- معادل فرانسوی (زبان اصلی نمایشنامه) برای این عنوان انتخاب نکرده، به همین دلیل، در ترجمه این اثر ترجیح دادم، من هم عنوان نمایشنامه را به فارسی ترجمه نکنم.

صحنه‌ی اول

شبی بهاری. هوا هنوز تا اندازه‌ای روشن است. محوطه پارکینگ یک رستوران (که دیده نمی‌شود) مردی ایستاده. یک ماشین: در سمت مسافر آن باز است. پاهای زنی از آن خارج می‌شوند. او سیگاری روشن می‌کند. زمانی می‌گذرد، قبل از اینکه مرد حرف بزند.

... یا می‌تونیم یک اتاق تواییز^۱ بگیریم و اونجا حسابی
خوش بگذرویم... چطوره؟

بوریس

تواییز...!

آندراء

یا هرجای دیگه!... [زمانی سپری می‌شود]... اگه می‌شد تو
ماشین سیگار نکشی بهتر بود.

بوریس

آندراء دود را فرومی‌دهد و بعد آنرا به همه قسمت‌های ماشین
با غلطت می‌دمد: داخل ماشین، پشت، جلو... همه‌جا.

خُب، چی کار کنیم؟

بوریس

برام مهم نیست...

آندراء

بموئیم؟ بریم؟ چی کار کنیم آندراء؟

بوریس

جواب بدده: به نظر تو این نُرماله که منو آوردی به یه رستورانی

آندراء

شخصیت‌ها:

آندراء

بوریس آمت

فرانسواز هیرت

اریک بلوم

ایونه بلوم (مادر اریک)

(چهار نفر اول، بین چهل تا چهل و پنج سال)

در متن نمایشنامه پیش رو فقط مکث‌ها، سکوت‌ها و تردیدهای ضروری مشخص شده است.

^۱: نام هتل‌های زنجیره‌ای نسبتاً ارزان قیمت در اروپاست.

کلی تلاش می کردم تا بتونم یه همچین قراری رو امشب
همانهنج کنیم.

پس به من یه شام اعانه داده شده... و من واقعاً، خیلی آدم
ناسپاسی هستم.

من از تو نخواستم که ازم تشکر کنی، فقط دست کم... یه کم
راضی باش... همین.

آره، من راضی ام... راستش دارم از شادی بال درمی آرم، من
خیلی خیلی خوشحال ام.

می خوای اصلاً... بریم یه جای دیگه... هر جایی که تو
خوشت می آد... هان؟

یعنی تو نمی تونی درک کنی که برای من ناخوشاینده که نظر
زنت، بتونه تأثیر بذاره تو لحظه‌ی خوشی که قرار بود من و تو
با هم داشته باشیم... تو یه لحظه‌ی خصوصی... فقط بین من
و تو...؟!

چرا، می تونم... درک می کنم. ولی تو داری غلو می کنی.
و اون از کجا این رستورانو می شناسه؟ نکنه با یکی از اون
دوستای خوش تپیش، اینجا قرار می ذارن؟
خندهداره... واقعاً مضحکه...!

اون می دونه که تو امشب اینجایی؟
نه.

تو بهش گفتی که امشب چی کار می کنی؟
بسه دیگه... انقدر سیگار نکش.

برای چی نکشم؟
تو خیلی سیگار می کشی.

خیلی خوشم می آد که تو نگران منی... دست کم تو این

آندرَا

بوریس

آندرَا

بوریس

آندرَا

بوریس

آندرَا

آندرَا

بوریس

آندرَا

آندرَا

بوریس

آندرَا

که توصیه‌ی زنت بوده؟

اون توصیه‌ای نکرده، فقط گفت که اینجا خوب و دلنشینه...
همین.

تفاوتش نداره... یکیه.
نه...!

[با بی حالی از ماشین خارج می شود] و تو می خواستی مثلاً، با کی
بیای اینجا؟

با هیچ شخص بخصوصی... با بعضی از مشتریا.
تو از زنت آدرس یه رستوران رو پرسیدی درحالی که
می دونستی قراره با من بیای.

من چیزی نپرسیدم. ما فقط یه کم راجع بهش حرف زدیم. این
کجاش ایراد داره؟

اگه تو قرار بود یه هدیه به من بدی، از اون می پرسیدی که تو
کدوم بوتیک باید بری و اون هدیه رو بخری؟

اینا هیچ ربطی به هم ندارن.
دقیقاً یکی هستند.

آندرَا، من سعی خودم رو کردم، که بتونم با تو بیام به
رستوران...
سعی کردی؟...

منظور اونی نبود که تو فکر کردی... می خوام بگم...

پس تو... تو تلاش می کنی که همراه من بیای به رستوران؟!
آره... واقعاً همه‌ی تلاشمو کردم تا امشب بتونم باهات بیام...
از لحظ زمانی می گم... مدام منوسزنش می کنی که چرا

همدیگه رو تو یه موقعیت عاشقانه‌تری نمی بینیم... بارها اینو
گفتی... و با توجه به مخصوصه‌هایی که تو ش گیر کردم، باید